

От първата снимка става ясно защо се качихме тук - единственото място в близката околност, от което се открива Еверест /черният исполин вляво - 8848/, Лхотце /гребена в средата в дъното с най-висока точка 8414/ и Нупце /стърчащия в дясно красавец, който се оказва седемхилядник - 7861/. Всички данни тук са точни, ползвам карта.

От Базовия лагер тези гледки вчера не се виждаха. Доволни сме.

Слизаме. В базата с помощта на Нима-1 оправяме сметките за престоя. Оказва се, че консумацията на словенките е заведена на наша сметка. А сутринта се сбогвахме с тях, те заминаха в друга посока. С активното участие на Таня и Нима-1 спасяваме по-голямата част от надписаната сметка - няколко десетки долара. Но остава по-скоро учудването - защо така? Склонни сме да приемем, че контрата не е у момичетата. Няма да забравим, че ни обещаха снимки от вътрешността на Базовия лагер. Ще чакаме...

Нарамваме багажа и потегляме към Лобуче, където ни чака Ицо.

На последната снимка ясно се откроява тъмния силует на "джуджето" Кала патар.

В душата се прокрадва някаква тегавост от това, че си тръгваме обратно...

